

Држава и Српска напредна странка оличене у лику Аце Србина упутиле су поруку *Urbi et Orbi*, граду и свету, да су јачи од опозиције, а до таквог закључка у овој фази политичких комешања у Србији, могло се доћи и без скупе мобилизације свих расположивих ресурса.

Показали су да владају инфраструктуром, да су добро организовани и да ме није срамота то да кажем (као што њих није јер стално то траже) да знају шта је то ред, рад и дисциплина, један од омиљених слогана у Хитлеровом пропагандном апарату на којима је грађен нацизам.

Партијска и државна каса широм је отворена, а вероватно су се и спонзори истицали, па се збиља велики број људи окупио у Београду и у том смислу скуп је успео, био је непоновљив... Као што неко рече: Нека пробају то да понове сваког петка.

Јер, није ту било спонтаности, присталице су показале дисциплину, одржан је ред, а вредно су радили одбори дилџем Србије и шире. Број људи би се осипао сваког наредног петка јер људима би било тешко објаснити шта је сврха окупљања, кад су већ, јел' те најјачи, па би опао ентузијазам за ову врсту слета који, између осталог, има врло јасан циљ: учвршћивање култа личности.

Већ за викенд овај скуп је слабо ко помињао, јер, суштински, и није имао неку употребну вредност, а у надолазећи петак мало ко ће се сећати и да је одржан.

То је, међутим, била порука и међународној заједници: Вучић је неспорни уживалац народне подршке, ако се неко запитао да ли снаге опозиције и опозиционо расположених грађана који се окупљају сваке недеље, могу да угрозе Вучићеву позицију.

То је њему важно због предстојеће интензивне дипломатске активности (Русија, Кина и састанак у Берлину) и мисли да му је овај митинг нека врста бланко овлашћења којим обесхрабрује партнере да чују опозицију а камоли да је подрже у неким њеним захтевима.

(Време)